

عنوان مقاله:

مقایسه کاهش اهمیت تاخیری، تکانشگری و سیستم های مغزی رفتاری در نوجوانان با و بدون علائم اختلال در تنظیم هیجان

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 11، شماره 70 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

لیلا علیزاده - گروه روانشناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

تنظیم هیجان از مهم ترین چالش های دوره نوجوانی است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه ی کاهش اهمیت تاخیری، تکانشگری و سیستم های مغزی رفتاری در نوجوانان با و بدون علائم اختلال در تنظیم هیجان انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع علی-مقایسه ای بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان مقطع متوسطه دوم شهر کرمانشاه بود که بر اساس نقطه برش مقیاس اختلال در تنظیم هیجان (گراتز و رومر، ۲۰۰۴) و نرم افزار G*Power تعداد ۱۷۶ نفر (هر گروه ۸۸ نفر) به صورت تصادفی به عنوان حجم نمونه انتخاب گردید. از مقیاس انتخاب پولی (کیربی و همکاران، ۱۹۹۹)، فرم کوتاه مقیاس تکانشگری رفتار (سیدرزو همکاران، ۲۰۰۴)، مقیاس سیستم فعال سازی رفتاری / بازداری رفتاری (کارور و وایت، ۱۹۹۴) و مقیاس اختلال در تنظیم هیجان (گراتز و رومر، ۲۰۰۴) جهت جمع آوری اطلاعات استفاده شد. داده ها به روش تحلیل واریانس چند متغیره با نرم افزار SPSS-۲۵ تحلیل گردید. نتایج نشان داد که میانگین تکانشگری و سیستم مغزی رفتاری بین گروه دارای علائم اختلال در تنظیم هیجان و گروه عادی تفاوت معنی دار داشت ($P < 0.01$). میانگین کاهش اهمیت تاخیری بین گروه دارای علائم اختلال در تنظیم هیجان و گروه عادی تفاوت معنی دار نداشت ($P > 0.05$). لزوم توجه به اختلال در تنظیم هیجان به عنوان معیار مهم در ابعاد آموزشی و پیشگیرانه نوجوانان اهمیت دارد. نتایج نشان داد که میانگین تکانشگری و سیستم مغزی رفتاری بین گروه دارای علائم اختلال در تنظیم هیجان و گروه عادی تفاوت معنی دار نداشت ($P > 0.05$). لزوم توجه به اختلال در تنظیم هیجان به عنوان معیار مهم در ابعاد آموزشی و پیشگیرانه نوجوانان اهمیت دارد

کلمات کلیدی:

اختلال در تنظیم هیجان، تکانشگری، سیستم مغزی رفتاری، کاهش اهمیت تاخیری، نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056811>

